

A Duna-bizottság ülősszaka

Június 15-től 28-ig Budapesten tartotta 24. ülősszakát a Duna-bizottság.

A Duna-bizottság elnökévé V. Bogdanovot, a Bolgár Népköztársaság képviselőjét; alelnökévé: M. Rosianut, a Román Szocialista Köztársaság képviselőjét; titkárává Lajti Tibort, a Magyar Népköztársaság képviselőjét választották.

A Duna-bizottság 24. ülősszakán hozott határozatokat nagy jelentőségűek a dunai hajózás további javítása és fejlesztése szempontjából.

Több száz új tanteremmel bővül az iskolahálózat

Jó ütemben haladnak az építkezések

Az idén a tervek szerint 1900 óvodai hellyel, 400 általános iskolai, 218 középiskolai tanteremmel, továbbá 480 közép- és 210 általános iskolai diákotthoni hellyel bővülnek a közoktatási intézmények. Az illetékesek tájékoztatása szerint

az építkezések országszerte jó ütemben haladnak.

A beruházások zöme előre láthatólag az új tanév kezdetére elkészül, csupán néhány nagyobb létesítmény befejezése húzódik a tanévnyitás utáni hónapokra.

Az új óvodák többsége — mind Budapesten, mind vidéken —, az új lakótelepeken épül. Így egybeként Pécsen 50, Hódmezővásárhelyen 50, Kecskeméten, Kézdivásárhelyen, Szombathelyen, Veszprémben és Váralotán 100—100.

Nagyobb általános iskolát adnak át rendeltetésének szeptemberig Szentlőrincen, Kecskeméten, Százhalombattán, Gyöngyösön, Tatabányán, Salgótarjánban, Szombathelyen, Ajkán, Pécsen, Debrecenben, Balatonalmádiban és Zalaegerszegen.

Ezek a tanintézetek általában 8—16 tanteremmel lesznek,

műhely- és előadó és tornatermekkel, valamint pedagógus lakásokkal.

Számottevően bővül a középiskolai hálózat is. Komáromban diákotthonnal együtt épül az új középiskola,

A gazdasági szervek támogassák jobban a művelődési otthonokat

Ülést tartott a szegedi járási tanács

A szegedi járási tanács tegnap délelőtti ülést tartott a megyei tanácsához épületében. Napirenden a többi között a járás népművelési helyzete szerepelt. A referátumot Ács Zoltán, a járási tanács művelődésügyi osztályának vezetője tartotta.

A népművelési munka szervezetében jelentős eredményt hozott a Megyei Népművelési Tanács megalakulása az elmúlt év végén. Decemberben a szegedi járásban is létrejött, az érdekelt

szervek bevonásával, a népművelési tanács. Az 1966—67-es népművelési évad ezért előreláthatóan már az új szervezeti forma szerint kezdődik.

Visszatekintve az elmúlt évről, megállapítható, hogy a népművelési munka legjelentősebb területe a járásban továbbra is a felnőttek körében a művelődési tevékenység fejlesztése. Kormányzatunk a legmesszebbmenő segítséget nyújtotta és nyújtja a jövőben is dolgozóink magasabb iskolai végzettségének meg-

szerzéséhez. Az elmúlt évben már több községben lezárta, hogy nem tudnak újabb hallgatókat szervezni a községek belterületén, mert akik szükségét érezték az általános iskola elvégzésének, már elvégezték a feladatukat. Így tehát a jövőben a szervező tevékenységet elsősorban tanyai területekre kell összpontosítani, és azokra a fiatalokra, akik az általános iskolából kikerülve 14 éves korukig még nem végeztek el a nyolc osztályt.

A beszámoló további része elemezte az ismeretterjesztésben elért eredményeket, a művészeti együttesek és szakkörök munkáját, a járási könyvtárak fejlesztését, majd a járási művelődési otthonok problémáival foglalkozott.

Mind a beszámoló, mind a határozati javaslat, de az ezt követő vita is előtérbe helyezte a művelődési otthonok anyagi helyzetének megoldását. Ahhoz, hogy művelődési otthonainkban a korszerű népművelésnek megfelelő tevékenység alakuljon ki, ki kell építeni a szakkörök, művészeti csoportok és klubok széles hálózatát. Ehhez azonban a feltételeket is biztosítani kell.

A megnövekedett igények kielégítése szükségessé teszi több szakkörvezető, művészeti csoportvezető foglalkoztatását, s ezzel párhuzamosan természetesen az őket megillető tiszteletdíjak biztosítását. Ugyanakkor közismert, hogy művelődési otthonaink kevés szakköri helyiséggel rendelkeznek, bővítésre, átalakításokra lenne szükség.

A bevételi lehetőségek nagyon korlátozottak, ugyanakkor viszont sok a kiadásokat növelő rendezvények, próbák, szakköri foglalkozások száma. Jelentős kiadást jelent a fűtés, világítás és a takarítás is. Súlyosbíró körülmény, hogy a művelődési otthonok állami támogatását sok esetben felére csökkentették a pénzügyi szervek, ugyanakkor az előirányzott bevételeket a felével emelték. Ezt természetesen — néhány művelődési otthon kivételével — nem lehetett teljesíteni.

A tapasztalat országos szinten is azt bizonyítja, hogy az állami támogatás mellett feltétlenül szükség van a társadalom minél szélesebb körű támogatására. A községek egyes gazdasági szervei, főként a termelői szervezetek, pénzügyileg is vegyék ki részüket a művelődési otthonok immár közös fenntartásából.

Emberiesség és elvszerűség

Elméletben mindenki tudja: a kommunizmus elvszerű szigorja nem mehet az emberiesség rovására, de az emberiesség jóindulat sem csorbíthatja következetes elvszerűségükben. A gyakorlat azonban sokkal bonyolultabb. A mindennapi partélet egyáltalán nem kristálytisza tenger-szemhez hasonló, inkább sodró folyóhoz, melynek csermelyei olykor baráti érzelmek és elnézések, vagy áskálódások és haragvások iszapját hozzák magukkal. A víz azonban magától letisztul; a partélet egészséges tisztasága azonban a kommunizmus állásfoglalásától, őszinte véleményétől és megfontolt döntésétől függ.

Gyakran érdeklődtem: milyen emberek a parttagjelöltek, munkájuk, jellemük, közösségi „töltésük” érdemesít-e meg a részvételre? Vagy: mennyiben követendő példa a kommunizmus mindennapi tevékenysége, élete? Nos, olykor azt tapasztaltam, hogy baráti, esetenként pedig egymás ellen irányuló érzelmek jutnak „szóhoz” a partalapszervezeti munkában, a kommunizmus állásfoglalásában.

Néha meglehetősen sok esetben lehet hallani. Egyik fiatalban felvettem egy parttagot, aki jelöltsége alatt még a fizetésért sem dolgozott meg. Bár mindenki ismerte felületes munkáját, mégsem utasították el, vagy hosszabbították meg a jelöltségét. Közömbösségből, vagy csupán azért, hogy a partépítés közszégi statisztikáját javítsák?

Miféle álomosság nehezedezt erre az alapszervezetet, hogy a „kitüntetés” még csak fejmosást sem kapott mulasztásaiért. Hogyan lesz kommunizmus a partba lépő fiatal ember, akit egyöntetű hallgatással, munkájának, magatartásának kritikai elemzése nélkül vesznek fel a parttagok sorába.

De lehet, hogy az említett parttitkárnak nem volt szimpátiája az illető. Ezért kikértem más kommunizmus véleményét: megerősítették értesülésemet. Csupán az indítók változott: „Emberiességek voltunk, minek vágjuk el egy fiatal ember útját?” — hangoztatták. Ime, a baráti jószívűség hamis rezonanciája.

De hát milyen úton indult el ez a fiatal ember és hová akar eljutni, ha nem árasztja magát a „gyaloglással”? Mit tesz a közösség javára, ha még a fizetésért sem dolgozik meg. S ha mindez így van, mivel érdemelte ki, hogy a kommunizmus közé fogadják?

Találkoztam az igénytelenség elemi példájával is. Az egyik tsz-alapszervezetben jelöltek egy középkorú szövetkezeti gazdát. Mi vezette a parthoz? — tudakoltam. Ez az ember őszinte volt, de politikailag annyira képzetlen, hogy még frázisokat sem tudott mondani. „Elég nehezen élek — vallotta be —, hátha több kedvezésben részesülök így”. Őszintén dicséretes, mégis meggondolkoztató, hogy ezt az egyébként szorgalmas, becsületes embert miért nem ismertették meg előbb a kommunizmus eszméi ábécéjével és azután vették volna fel? Milliósok számolhatjuk az ország szorgalmas, munkás kezű embereit, de a part csak azokat fogadja tagjaivá, akik emberiességben, képességben, az igazság élésében, a közszolgálatában egyaránt az adott munkaközösség legjobb-jainak tekintenek.

Igaztalan lennék, ha nem említeném, hogy igen sok olyan parttagjelölttel beszéltem, akik rátermettségükkel, munkájukkal, egész életükkel kiérdemelték a megválasztást. Ezek rendszerint nem a „nagyhangú” emberek, inkább a szerény munkálkodók, a becsületes életmód hívei. Gyakran valamilyen benső emberi gazdagság — a szakma, a kulturális munka, a zene, a sport vagy az irodalom szeretete — „kényszeríti” arra, hogy munkájukon túlmenően közhasznú tevékenységet vállaljanak. Nem azért végzik, mert partfeladatok; ellenkezőleg, éppen azért vált partfeladattá, mert már korábban, gyakran éveken át figyelmettel dolgoztak az adott területen. Úgy vélem, a parttagjelöltek kiválasztásában a feltétlenül hitelt érdemlő szó — a tett.

A part-alapszervezetek erősödését nem az utánpótlás számszerű felduzzasztása szolgálja, hanem az, hogy milyen embereket nyernek meg maguknak. Nevelésük és munkájuk mérlegelése nem nélkülözheti sem az elvszerűséget, sem az emberiességet. Csak hogy ez utóbbi nem sugalmazhat elvtelen lágy szívűséget a jelölt munkájának és magatartásának megítélésében. A kommunizmus felelőssége azt követeli: a parttagjelöltek felvételében (a parttagok munkájának értékelésében ugyancsak) az elvszerűség szigorú őrvőződjék az emberiesség jóindulatával és segítőkészségével.

Balogh Ödön

Egy lány és a közösség

(Tudósítónktól.)

A csinos, nyúlánk, szőke lány nemrég töltötte be 18. életévét. Neve Sárhidi Edit, a Szegedi Konzervgyár csomagoló üzemrészében, a Május 1. szocialista brigád tagjaként dolgozik. Bár szülei élnek, ő mégis hosszú éve-kig árvának érezhette magát. Még csak három hónapos volt, amikor apja elhagyta a családot, s a később anyjától sem kapta meg a szülői szeretetet. Végül falujában, a tiszvárcsúcsi községi tanácsnak kellett a kislány nevelésétől gondoskodni.

Egy ideig rokonok viselték gondját. Tavaly szeptemberben úgy érezte, jobb, ha eljön otthonról. Szegedre utazott, s a konzervgyárban helyezkedett el. S amit Edit a családtól nem tudott megkapni, azt megadta neki a közösség, a gyár; megbecsülést, anyáskodó szeretetet, állandó segítséget kapott munkatársaitól.

Bakos Mihályné munkacsoportja, a Május 1. szocialista brigád kedvesen fogadta a kislányt tartózkodó természetű új brigádtagot. Edit hamarosan megszokta, megszerette új környezetét, munkáját, s azokat a kedves asszonyokat, lányokat, akik segítettek neki elfelejteni élete rossz napjait.

A köznap feladatok elvégzése mellett a társadalmi munkában is segít a többieknek.

A közelmúltban a csomagoló üzemrész női dolgozó társadalmi munkában kimeszelték az egyik rakat falát meg az oszlopokat. A fehér kösszlopok adták a festés ötletét Sárhidi Editnek, s ebben is ügyes kezűnek bizonyult. A konzervgyáriak hamarosan megcsodálhatták a festményeket: szíva, őszibarack, meggy és mára került dísznek a fehér alapra. Egyébként a brigádnaplóban is új szint jelentenek tehetséges rajzai, karikatúrái és festményei.

Kissé elzárkózott, de beszél életéről a hánytvetett sorsú lány. Apját még csak fényképről látta. Anyja harmadszor is férjhez ment. Abba kellett hagynia a gimnáziumot, hogy önálló keresetről gondoskodjék. Jó, hogy a gyámügyi hatóság itt Szegeden mindenben segítette, nagyon jó, hogy nem idegenekkel, hanem egy valódi családdal találkozott az első önálló lépéseknél. Meghatódva beszél a brigádról, azokról az asszonyokról, akik baráti fogadták maguk közé.

Most már nagykorú, tanulni szeretne és sok terve van. S ami még kicsendül a szavaiból; terve közé tartozik az is, hogy a kapott szeretetet szeretettel, hálával viszonzza.

Tótka Károly

ez a szám. Egy-egy vasárnapon ötezer ember is megfordul a korszerű, s részenként luxus kivitelű fürdőben. S természetesen nemcsak azok, akik gyógyulást keresnek, hanem napi fürdőzők, akik szeretik a vizet. S nem is csak szezonban, mert itt a tél sem akadály, de az éjszaka sem. Nappali fényt árasztanak a reflektorok, a medencék éjszaka is a vendégek rendelkezésére állnak.

A szegedi látogatóknak azonban nemcsak a csodálatos élménye jut itt Harkányban. Gond is fészkel a felismerés öröme mellé: Szeged alatt annyi a forróvíz és olyan sokféle összetételű, hogy ha nem is versenyre, de életre kelhetne nagyobb fürdőhely is itt. Igaz, Harkánynak 120 millió forint jut további fejlesztésre a mostani ötéves tervben, s Szeged még nem rendelkezik hasonló célokra ilyen összegekkel, de itt is van már olyan fürdőbázis, amellyel megalapoztuk a fürdőváros gondolatát és megvetettük a további fejlesztés fundamentumát.

Megérné Szegednek, ha elküldené szakembereit kicsit körülnézni. Hiszen nagyon sok tapasztalatot kínál Harkány tervezőknek, városi vezetőknek, idegenforgalmi szervezőknek. Volna mit tanulni, hogy Szegedet is a fürdővárosok listáján jegyzhessék.

Méreteit és anyagának gazdagságát tekintve a Szovjetunióban eddig rendezett magyar árubemutatók közül a legnagyobbak ígérkezik az a kiállítás, amelyet a TECHNOIMPEX Külkereskedelmi Vállalat július elsején nyit Leningrádban. A kiállítás célja, hogy áttekinthetően adjon a magyar gépipar exportkínálatáról és géptípusokról.

A kiállítás célja, hogy áttekinthetően adjon a magyar gépipar exportkínálatáról és géptípusokról.

Magyar kiállítás nyílik Leningrádban

Méreteit és anyagának gazdagságát tekintve a Szovjetunióban eddig rendezett magyar árubemutatók közül a legnagyobbak ígérkezik az a kiállítás, amelyet a TECHNOIMPEX Külkereskedelmi Vállalat július elsején nyit Leningrádban. A kiállítás célja, hogy áttekinthetően adjon a magyar gépipar exportkínálatáról és géptípusokról.

Segítenek a bűvárok

A szalámigyár nehéz problémájának megoldásához ajánlotta fel segítségát a Szegedi MHS könnyűbűvár szakosztálya. A szalámigyár a hűtővizet a Tiszából szivattyúzza. A szivócsó vége a vízszinttől 5—6 méterre mélyen és 21 méter hosszúságban nyúlik a folyómederbe. A végén az úgynevezett szivókosár az iszapból és egyéb hordalék anyagoktól gyakran elszennyeződik és emiatt a gépek nem tudják a megfelelő vízmennyiséget a hűtőberendezésekhez szállítani. Marton József, a gyár műszaki osztály vezetője elmondta, hogy így az egész nyári szalámigyártás kerülhet veszélybe, hiszen a kellő hűtés hiján a hús megromolhat. Ezért kérték a könnyűbűvárokat arra, hogy tisztítsák meg az eldugult szivótorkolatot.

Tegnap délután a gyár szivattyútelepe előtt Újhegyi György, a szegedi „békaemberek” edzője kísérelte meg a hiba elhárítását. Először a

partról indult, kötél biztosításával a bűvartásnál, később a révkapitány Újhegyi György a merülések során lehorgonyzott csónakja után kijelentette, hogy nem mellől kísérelte meg a szivócsó adja föl a reményt. A siker cső tisztítását. A zavaros víz érdekében a bűvárok egy kérés a sötétedés miatt nem sőbb időpontban újból megkerült a vállalkozás. A víz kísérlik a szivócsó tisztítását.

